

त्वह्यभेपिकिस्यादतआह मामिति मामुपेत्यपुनर्द्वितीयवारं जन्मनामुवंति यज्जन्मदुःखानामालयभूतमूढदृष्ट्या किंचित्सुखालयत्वेपि अशाश्वतं न श्वरं तुच्छमित्यर्थः केनामुवंति महात्मानो यौगेन जितचित्ताः अतएव परमांससिद्धिर्लक्ष्यताः अगता अपि प्रत्यासन्नत्वाद्गता एव तथा ब्रह्मलोकगता न प्रकृत्यस्मर्यते ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेः प्रति संचरे परस्यां ते कृतात्मानः प्रविशंति परंपदमिति प्रतिसंचरे ब्राह्मे प्रलये परस्य चतुर्मुखस्य अंते नाशे ॥ १५ ॥ त्वदलाभेपिकिस्यादतआह आब्रह्मेति आब्रह्मभुवनात् ब्रह्मलोकमभिव्याप्य ब्रह्मलोकेन सहैवेत्यर्थः लोकाः पुनरावर्त्तिनः पुनरावृत्तिस्वभावाः हे अर्जुन शेषं स्पष्टं अत्रैव व्यवस्था ये क्रममुक्तिफलाभिर्दहरादिविद्याभिः ब्रह्मलोकं गतास्ते तत्रैव ज्ञानं प्राप्य ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ये तु पंचाग्निविद्याभिर्ब्रह्मलोकं गतास्तेऽनुपासितपरमेश्वराः पुनरावर्त्तन्ते इति ॥ १६ ॥ आवृत्तिभाजां कालपरिच्छेदमाह सहस्रेति युगशब्दोऽत्र चतुर्युगपर्यायः चतुर्युगसहस्रं तु ब्रह्मणो दिनमुच्यते इति पुराणां तददर्शनात् सहस्रं चतुर्युगानि पर्यंतो वसानं यस्य चतुर्युगसहस्रं ब्रह्मणो दिनं रात्रिरपि तावतीत्याह रात्रिमिति अत्रापि चतुर्युगसहस्राणां अंते भवति तां चतुर्युगसहस्रांतां ते प्रसिद्धा अहोरात्रविदो जनाविदुः ॥ १७ ॥ किं ब्रह्मणोऽङ्गि जायते किं वारात्रावित्यत आह अव्यक्तादिति अत्र दैनं दिनसृष्टिप्रलययोः प्रकृतत्वादव्यक्तशब्देन नाव्याकृतं वियदादि कारणमिह ग्राह्यं तदा आकाशादीनां सत्त्वात् किं हि प्रजापतेः स्वापावस्थैवेहाव्यक्तशब्दार्थः अयं भावः प्रजापतेः स्वापकाले तत्कल्पितः स्थावरजंगमप्रपंचः सर्वोऽपि तदीयेऽज्ञानेऽव्याकृताख्ये लीयते रात्र्यागमे त

मामुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतं ॥ नाप्नुवंति महात्मानः संसिद्धिं परमांगताः ॥ १५ ॥ आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्त्तिनोर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कौंतेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥ सहस्रयुगपर्यंतमहर्षद्ब्रह्मणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतां तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥ १७ ॥ अव्यक्ताद्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥ परस्तस्मात्तु भावो न्योव्यक्तो व्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु न विनश्यति ॥ २० ॥

थादिवसागमे पुनस्ततएव यथा पूर्वमाविर्भवति एवं दृष्टिदृष्टिन्यायेनास्मत्कल्पितोऽप्ययं वियदादिप्रपंचोऽस्मत्सुषुप्तौ लीयते अस्मत्प्रबोधे यथा पूर्वं प्रादुर्भवतीति ॥ १८ ॥ कृतहानाकृताभ्यागमदोषापनुत्तये बंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफलया च अविद्यादिवशादवशो यं भूतग्रामः पुनः पुनर्भूत्वा पुनः पुनः प्रलीयत इत्याह वैराग्योत्पादनार्थं भूतग्राम इति अहरागमे भूत्वा भूत्वा रात्र्यागमे प्रलीयत इति योजना स एव भूत्वा प्रलीयते नान्योऽभिनवो भवतीत्यर्थः कुतः यतोऽवशः अविद्याकामकर्माधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबीजभूताया अविद्याया विद्यया उच्छेदे जन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्यं यतितव्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥ एवं ब्रह्मभुवनां तानामावृत्तिं व्याख्याय यथा तानामावृत्तिर्नास्ति तदक्षरं परमं ब्रह्मेत्युपक्रांतं वस्तुलक्षयति परस्तस्मादिति त्रिभिः पर इति तस्मादव्यक्तात् भूतग्रामबीजभूतादविद्यालक्षणादवृत्तात् अन्योऽत्यंतविलक्षणो भावः सत्ता तु शब्दात्परा भिमतं सत्ता सामान्यं वारयति तस्य सामान्यादिभ्यो व्यावृत्तत्वात् अस्य च सर्वानुगतत्वात् सनातनो नित्यैकरूपः उपाधिमान् हि उपाधिविक्रिययानित्यं विक्रियत इव भाति अयं त्वनुपाधित्वान्नित्यैकरूप एव यः स भावः सर्वेषु भूतेषु वियदादिषु नश्यत्सु न विनश्यति केवलसत्ता रूपत्वात् एतेन तस्य कालत्रयाबाध्यत्वं नित्यत्वं चोक्तं ॥ २० ॥